

N. M. II, 121.

Quod faustum esse jubeat Jehova!

h. 29, 14.

EXERCITIUM ACADEMICUM

II K
5210

De

FORO LEGA-
TORUM,

Quod

PERMISSU

#17 10.

Magnifici Jctorum Ordinis

in Illustri hac Brandenburgica

P R A E S E S

OTTO HEINRICUS

LIB: BARO à FRISEN,

IN

AUDITORIO JCTORUM

D. 30. April: Anno M DC LXXVII.

PUBLICO AC MODESTO ERUDITORUM

EXAMINI SUBMITTIT

R E S P O N D E N T E

Caspar Heinrich von Benekendorff /

Eq. Neo-March.

Frankofurti cis Viadrum,

Literis FRIDERICI EICHORNII.

(X187788A)

8.1.

Leſt. Bcnev.

 Vod in Vita communi precipuis annumerandū est felicitatib9, posse conuenire invicem, de q3 negotiis hinc inde emergentibus disponere, ea pro cuiuscunq3 commoditatibus tractare, contrahere, seq3 obligare, & iterum a Contractu pro circumstantiarum variatione recedere, obligationemq3e dissolvere: Id inter Respp. tanto eminentius videtur, quanto Salus publica privata præferri debet; Quod licet maiores hæ Societates æque congregi nequeant, ac persona cum persona solet, commoda tamen nihilofecius ad inventa est ratio, communicationes negotiorum inter certas Resp. promovendi, earumq3e prospiciendi necessitatibus. Scilicet constituuntur certæ personæ, quæ negotia suæ Reipp. mandato ejus, penes Exteros aliasq3e Respublicas tractare tenentur; Unove nomine LEGATI dicuntur. Quemadmodum vero eorum munus ob uberrimam ejus utilitatem augustissimum est, sic prorsus, ut nihil in illos committi queat, cujus non sensus plenissimus in totum Reip. suæ corpus redundet: ita etiam omnes fere Gentes in eo consenserunt, ut summo illo charactere insigniti, quacunq3e etiam sancti inviolabilesq3e sint. Nec levius Crimen, Legatum violare, quam Majestatem, a qua esse suum habet. Nota hæc sunt, æque ac quæstio: an inviolabilitas Legatorum tutos quoq3e eos præstet a poenis, si deliquerint? Aperit de super suam mentem Grotius, aliq3e post eum, omnes tamen addentes, suis impli-

implicatam manere difficultatibus Quaestionem. Agnoscimus lubentes, vix certo decisam illam unquam fore, cum res non ab una seu altera Imperiali voce determinanda veniat, verum a tot, quot moratiores Gentes alit Orbis, resolvenda sit decidendaque. Interim tamen arrisit nobis per compendium Quaestionem banc reassumere, ac premendo Clarissimorum Commentatorum vestigia publice ventilando periclitari, quanam Rationes, pro an contra immunitatem Legatorum afferri solita, fortiores sint praponderentque? Est equidem non ita pridem, quod Disputationem spe nostra prolixiore de Potestate Principis extra Territorium publica luci dedimus; Jam Theses easque saltem paucas evulgamus. Et qui vel potuissimus, vel quid necesse fuisset etiam verbum esse? Non enim nisi ante biduum, postquam disputare denuo decrevimus, manum admovimus operi; nec alia quoque arrepti consilii ratio, quam ut inter studia, quibus hic loci per quadriennium litavimus, valediceremus Universitati. Erit Ergo brevitati sua excusatio, erit & mihi, si non ad cujusque palatum haec fuerint. Tu bone JESU mihi adesto!

Ante-

ANtequam dicamus, de quibus loquamur LEGATIS, afferendum, de quibus non sentiamus. Et certe longe abest, ut de DEPUTATIS hic sermocinemur. Hi enim uti ab inferiore ad superiorem, sicque non ad parem, quod necessarium Requisitum ducimus, ablegantur: Sic neque eodem Jure cum illis censerī possunt. Unde & isti sibi imponent, qui Legatos secundum Jura Romana judicandos putant: cum in Corpore Juris non nisi de Deputatis Municipum agatur; ab his vero ad veros Legatos non satis valide quis argumentetur.

II.

Cum iis ergo Legatis nobis hic res, qui à Superiorem nō agnoscente mittuntur, seu à summo imperante, in quantum summam potestatem mittendi habet ad summum imperantem. Deque his quaestio: coram quo forum sortiantur? Est vero forum sortiri, vel ratione *Delicti* vel ratione *Contractus* conveniri.

III.

Varia sunt Delicta, quibus se polluere potest Legatus. Potiora sunt, quando vel Delictum commune perpetrat, vel contra suum Principem ac Principalem in specie committit, vel contra Principem ad quem missus est.

IV.

Communia si admittit delicta, in genere quidem sciendum est, in Delictis de Jure stricto Locum Delicti forum esse competens, nec ordinarie excusare Dignitatem Patrantis, quippe quæ per Reatum exulat. An vero idem in Legatis obtineat, de hoc dubium; & videtur, quod non. His enim uti publica, de securitate, fide ab admittente Rep. cautum est, ita iniquum foret, ob vulgaria facinora pœnis eos velle subicere. Non ea nostra est sententia, quasi impunitos velimus Legatos, sed quod hic loci, ubi publicam, mittentisque suæ Reip. personam gerunt, ob publicum respectum haud debeant puniri. Hinc consultum, ut si leviora sint Crimina, dissimulentur, sin atrociora, quæ tamen in privatorum saltem injurias vergunt ac damna, remittantur ad eum, qui misit, cum elogio, & postulato, ut vel puniatur, vel dedatur. Præsertim cum eorum persona Gen-
tium

tium Jure sancta inviolabilisq; ex præscripto Juris Civilis conveniri judicarique nequeat; ac 2. etiam nemo nisi à superiori puniri possit, quem Legatus hac in Rep. non agnoscit, utpote ad parem missus. &c. V.

Idem verum manet, Legatum non posse puniri à Rep. *ad quam*, si contra suum Principem, instructionis suæ fines vel negligendo vel auctoritatem ejus prostituendo, vel aliter deliquerit; cum enim nullum interesse habeat, nec ipsa læsa sit, utiq; nec pœnas exigere poterit.

VI.

At vero in Tertio casu, quando in ipsam Remp. ad quam missus injurius fit Legatus, seu etiam Statum publicum turbat, valde dubium, an remittendus, an hic potius puniendus veniat. Et distinguendum inter Crimina, quæ *directo Statum ac Dignitatem Imperantis lædunt*, e.g. si vel seditiones cieat, vel ipsi vitæ Principis insidietur; & non tantum tunc puniri, sed etiam occidi poterit Legatus, cum Reip. inter sit, Everfores Rerump. quam celerrime è medio tollere; nec fidem datam publicam allegare possit, qui indignum ea se reddidit, quique fidem ipse non servavit, cum nec major securitas Legato à Principe *ad quem*, quã ipsi Principi eum mittenti, debeatur: Et inter Crimina, quæ *Statum directo non turbant*, sed quibus saltem principem, quoad personam ejus, injuriosis forsan verbis, infestavit; & tunc iterum satius aget, si ad principalem ipsum remittat, utque ille de eo pœnas sumat, urgeat.

VII.

Debet autem Crimen, cujus arguitur Legatus, ac ob quod in loco Legationis pœnas luit, adeo manifestum esse, ut ipse vel negare nequeat, vel apertis convinci testimoniis possit. Præsumptiones enim Criminis saltem si adsint, convenientius exesse statim jubebitur ex illis terris, quam ut Processui subjiciatur. Recte quoque aget Princeps, si in casum infligendæ Legato pœnæ, de delictis, & quod promeritus sit, supplicio advertat alterum Principem, à quo missus Legatus, quo sic apertum fiat, non secundum privatos affectus sed justitiæ dictamen eo casu procedi, Hæc-

Hæcque putamus quoad delinquentem Legatum. Quoad *contrabentem* generalius affirmaverimus, ipsum non facile in foro Legationis conveniri, seu quoque arrestari posse, quod facile hinc publicis, quæ tractat, negotiis mora injici, totique Reip. exinde damnum accrescere possit; quamvis fortean Jura Romana circa Deputatos distinguant, an tempore Legationis, an ante illud contraxerint, de quo forte postea: Juri Gentium non arbitramur cognitam hanc distinctionem, sed illud potius velle, ut in ordinario foro conveniatur, ne arrestando eum retardentur publica.

IX.

Addendum est aliquid de Legatis, quatenus in Jure eorum mentio fit, seu de *Deputatis*: quibus in genere concessum est beneficium revocandi Domum per *L. 2. §. 3. ff. de Jud.* quod non ex Jure Gentium sed Civili eos habere puto.

X.

Si etiam ratione Delictorum & Contractuum illos considerare velis: quoad *Delinquentes* non dubium, quin coram suo Principe, ad quem missi, forum sortiantur, cum ipsi subjecti sint. Nisi beneficium primarum Instantiarum allegare velis, cui tamen in delictis locum non esse in vulgus notum. Quoad *contrabentes* videndum, an ante Legationem contraxerint, & tunc itidem durante Legatione molestari non poterunt. *d. l. 2. §. 4. de Jud.* ob publicum favorem. Contra si tempore Legationis se Legatus obligavit, statim conveniri potest, seq; ab obligatione liberare tenetur. *L. 25. ff. de Jud.* Quod si vero Legatione defunctus in loco adhuc per tempus constiterit, de Contractibus quoque ante cœptam Legationem celebratis, jure tenebitur: cum ratio jam impedimenti cesset.

Et hæc sunt, quibus te adhuc voluimus L. B. non ut tanquam infallibilia ea afferremus, sed quo essent, quæ disputandi, eoque nosmet ipsos informandi materiem præberent. Tu ea boni consule, neque nos tam à doctrina, quam discendi cupidine aestima, Nobisq; fave.

COROLLARIA.

I.

Jus Canonicum Germanos obligat, non quia tale, sed quareceptum, nec ullam inde in Germanos auctoritatem prætendere valet Pontifex.

II.

Benedictio Sacerdotalis ut adhibeatur matrimonio, non liberi cuiusvis arbitrii est, sed in Conscientia unusquisque ad eam adhibendam obligatus est.

III.

Felonia, ob non petitam justo tempore Investituram commissa, juste a Domino feudi remittitur, quamvis Agnati contradixerint.

IV.

Matrimonium ad Morganaticam contractum pro injusto matrimonio non reputandum, quamvis Liberi a successione tam feudali quam allodiali excludantur.

V.

Nepos Electoris ex Primogenito, fratri ejus in Successione omnino præferendus.

VI.

Pacta de futura Successione moribus licita reddi potuerunt. Hinc nihil illiciti continent Pacta Confraternitatis familiarum Illustrium.

VII.

Species Juris in re sive unam sive quinque admittamus, in effectu nihil interest.

VIII.

Debitor etiamsi de Debito ante 40. annos contracto interpellatus non sit, non poterit tamen hodie præscriptionem allegare.

IX.

Sortis Judicium in Successione Principum, de quibus non constat, quis prior natus, cetera si sint paria, legitime adhibetur.

X.

Retorsio injuriarum remedium est & Civili Romano. & morali jure illicitum. Et quamvis moribus quoad antenus recepta, peccat tamen Judex qui eam oblatam in judicio acceptat.

¶ (O) ¶

VDTT

Ms. M. II, 12i.
h. 29, 14.

FO

Magn

D. 3
PUBLIC

Caspar

Lit

ICUM

GA.

dinis

CUS

VII.
ORUM

ndorff /

II K
5210

